

procent, og endvidere skulde der efter dette Forslag af Øl med over $4\frac{1}{2}$ pCt. Alkohol svares en Tillægsafgift af 5 Kr. for hver Procent Alkohol, Øllet yderligere indeholder. Dette Forslag gik altsaa i denne Henseende betydelig videre end det nuværende Regjeringsforslag. Det gik videre, forsaavidt det tog i sin Kasse hele det Beløb, der vilde indkomme i Spiritus- og Vintold, idet Brændevinsforslaget optog en Paragraf om en ganske betydelig Forhøielse af Spiritus- og Vintolden, og det tog hele det derved fremkomne Beløb ind i sin egen Kasse. Endelig gik det med Hensyn til Midlernes Anvendelse saa meget videre end det nu foreliggende Forslag, at samtlige disse Indtægter med Fradrag af, hvad Statskassen havde haft i det sidste Aar, skulde fordeles til Kommunekasserne gennem Indenrigsministeren, dog med det Forbehold, at et Beløb af indtil 2 Mill. Kr., nemlig 1 Kr. pr. Individ i Landet, skulde afgives til de Fattiges Kasser, og om fornødent mere, forsaavidt de overordnede Autoriteter, Aamtsraadet for Landet og den tilsvarende Autoritet, altsaa vel Indenrigsministeren, for Byernes Bedkommende, dertil gave Samtykke. Jeg tillod mig den Gang at udtale min Paastjønelse af dette Lovforslag, indtagen hvad angik Midlernes Anvendelse. Jeg tillod mig at erindre de ærede Forslagsstillere om, at deres Forslag vare meget radikale og gik med et voldsomt Skridt meget yderlig. Jeg troede, at det havde været klogere, at man havde gjort, hvad her er foreslaaet, begyndt med 1 Kr. pr. Pot i Stedet for 2 Kr.; men jeg er indrer, at jeg samtidig udtalte, at jeg var aldeles uenig med de ærede Forslagsstillere om Midlernes Anvendelse, idet jeg udtalte, at jeg ikke kunde tro, at det i Fremtiden vilde blive hynderlig anderledes, end det havde været hidtil, nemlig at de mindre bemidlede og ubemidlede Samfundsklasser her i Landet vilde i Fremtiden som hidtil komme til at yde det største Kontingent til dette store Skattebeløb, og jeg mente derfor, at det ikke var forvarligt, navnlig da Skatten fik en saa enorm Høide, at lade disse uhyre store Midler indflyde i Kommunernes Kasser. Uagtet jeg fuldtud anerkjendte, at det var en hensigtsmæssig og forvarlig Benyttelse af de 2 Millioner eller eventuelt mere, som skulde fordeles til de Fattiges Kasse, mente jeg dog, at det vilde være uretfærdigt mod de ubemidlede Samfundsklasser, om man ikke mere direkte end foreslaaet vilde lade en betydelig Del af disse Midler komme disse Klasser tilgode. I en af Udtalelserne af en de ærede For-

slagsstillere var det anført som en Mulighed, at man kunde komme dertil, at man senere kunde lade en Del af de store Midler tilflyde en eventuel Alderdomsforsørgelses-kasse. Jeg udtalte den Gang, og jeg staar ved det endnu, at jeg anser det for langt klogere og mere heldbringende for Forslagets Skæbne, om de ærede Forslagsstillere havde gjort Skridtet fuldt ud og sagt, at de Midler, der indkom udover, hvad de Fattiges Kasse behøvede, burde henlægges for at benyttes til en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede. Jeg staar bestandig paa det samme Standpunkt. Jeg finder fremdeles, at det er, jeg vil ikke sige den eneste, men den mest forvarlige og forstaaelige Maade at anvende de Midler paa, der indkomme ved Brændevins- og Ølstaten. Jeg erkjender forøvrigt, at den umiddelbare Nytte, som vi vide af Erfaringen, at man kan have af en høiere Bessatning paa Alkohol, er tilstrækkelig stor til, at den i og for sig kan forsvare Skatten. (Berg: Na!) Ja, jeg tillader mig at have den Anskuelse; det ærede Medlem har jo Lov til at have en anden — men jeg erkjender, at vil man øve fuld Retfærdighed og navnlig stille sig saaledes, at man mener overfor sig selv at kunne forsvare det fuldt ud, og vil man for det Tredie bære sig praktisk ad, bør man helst forene de to Ting under Et. Det blev udtalt af det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, at det var urigtigt, upraktisk eller modstridende — hvilket Udtryk, det nu var, han brugte — at knytte de to Foranstaltninger, Stat paa Alkohol og Alderdomsforsørgelse, sammen (Harald Jensen: Det jagde jeg ikke!) Der blev sagt, at det var modstridende eller noget lignende, men jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om Udtrykket, vi kan jo senere se, hvad han udtalte. Jeg tror ikke, at det er urigtigt, jeg tror tværtimod, at det er absolut rigtigt at gjøre det, thi Et af To vil selvfølgelig ske, naar der lægges en høiere Stat paa Alkohol, enten — hvad jeg helst ønsker — at Forbruget af Brændevin gaar ganske betydelig ned, saa at Skatten ikke giver nogen stor Sum, men saa er jeg overbevist om, at der inden mange Aar ikke vil behøves tilnærmelsesvis de Midler for at afværge Nøden og Glendigheden for gamle, udslidte Arbeidere som nu, eller ogsaa vil det gaa i modsat Retning, at man vil søge endnu i en Del Aar, maaske i en halv eller hel Menneskealder, at tilfredsstille sin Trang til Alkohol, om ikke i samme, saa i tilnærmelsesvis samme Omfang som nu, og saa vil der komme store Midler ind, saa vil der være tilstrækkelig Møgeligt til at offere noget Klæs-